

τερα κέρδη διὰ διαφόρων ποιοτικῶν χειρισμῶν. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου καὶ ἔνεκα τῶν ἀνελαστικῶν κατωτάτων τιμῶν ἐξαγωγῆς, οἱ Γερμανοὶ εἰσαγωγεῖς σουλτανίνας στρέφονται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πρὸς τὴν ἀγορὰν τῶν εὐθηνότερων καί, ἐν τινὶ μέτρῳ, καλύτερον ἐπεξεργασμένων, ποιότητων ἐξ Ἰράν. Κατὰ τὸ ἔτος 1956 ἡ εἰσαγωγή σουλτανίνας καὶ παρομοίων προϊόντων ἐξ Ἰράν ἀνήρχετο εἰς 18.487 τόννους, ὑπερβαίνουσα ἤδη τὰς ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγωγὰς ἐκ τόννων 16.563. Συμφωνῶς πρὸς στοιχεῖα τῶν παρ' ἡμῖν εἰς τὸν κλάδον τοῦτον ἐμπορευομένων, αἱ ἐξ Ἰράν εἰσαγωγαὶ δεικνύουσιν τάσιν ἀνοδικήν.

Ὑπὸ τῶν μέσων εἰσαγωγέων θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρως μειονεκτικόν, τὸ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔχει ἀπαγορεύσει τὴν πρὸς τὴν Γερμανίαν ἀποστολὴν ἐμπορευμάτων ἐπὶ παρακαταθήκῃ πρὸς διάθεσιν (en consignation). Πρὸ τοῦ πολέμου, περισσότερον τοῦ 50 ο)ο τῶν εἰσαγωγῶν σουλτανίνας ἐξ Ἑλλάδος ἐκαλύπτετο ἐξ ἀποθηκέσεων πρὸς διάθεσιν. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἐξαγωγικὴν περίοδον ὑφίστανται διαθέσιμοι ἐν Ἀμβούργῳ ἰκαναὶ ποσότητες ἱρανικῆς σταφίδος ἐπὶ παρακαταθήκῃ.

Τὸ πρόβλημα τῆς ποιότητος δὲν φαίνεται νὰ εἶναι ἀσφαλῶς τόσο σπουδαῖον σήμερον προκειμένου περὶ τῆς σουλτανίνας ὅσον προκειμένου περὶ τῆς κορινθιακῆς σταφίδος. Ἐπειδὴ ὁμοῦ πᾶσα χειροτέρευσις τῆς ποιότητος θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ αἰφνιδίαν μείωσιν τῶν συναλλαγῶν, θὰ ἦτο ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ γερμανικοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου ἐπιθυμητόν, ὅπως προκειμένου καὶ περὶ τῆς σουλτανίνας, ληφθῆ πρόνοια διὰ τὴν καθιέρωσιν ἐνιαίων ποιότητων τῶν

εἰδικῶν τύπων σουλτανίνας 00, 1, 2, 3, 4 καὶ 24.

γ) Σῦκα.

Αἱ δυνατότητες αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν ἑλληνικῶν σῦκων πρέπει νὰ κριθοῦν μετ' ἐπιφυλάξεως, διότι ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸ ἔτος 1956 ἐκάλυψε τὰ 60 ο)ο τῶν γερμανικῶν εἰσαγωγῶν σῦκων καὶ δὲν φαίνεται δυνατὴ ἡ ἐπέκτασις τῶν τοιούτων ἑλληνικῶν ἐξαγωγῶν, ἐφ' ὅσον τὰ ἱρανικὰ σῦκα, τῶν ὁποίων ἡ ποιότης ἱκανοποιεῖ ἐξ ἴσου τὰς γερμανικὰς ἀπαιτήσεις, κατέχουν ἰσχυρὰν ἐν τῇ ἀγορᾷ θέσιν. Διὰ νὰ παραμένῃ σταθερὸν τὸ ποσοστὸν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς γερμανικὰς εἰσαγωγὰς σῦκων, πρέπει συνεχῶς νὰ εἶναι ἐντεταμένη ἡ προσοχὴ εἰς τὸ νὰ μὴ καταστῇ ὑπερβολικὰ περιωρισμένη ἡ διαφορὰ τιμῆς μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν καὶ ἱρανικῶν σῦκων, διότι ἄλλως θὰ ἦτο δυνατόν νὰ παρουσιασθῇ στροφή πρὸς εὐρύτεραν προμήθειαν ἱρανικῶν σῦκων. Ἐκ διαφόρων πλευρῶν διευτυπώθη ἡ παρατήρησις, ὅτι ὠρισμένοι Ἕλληνες ἐξαγωγεῖς κατὰ τὰς φορτώσεις σῦκων προοριζομένων διὰ τὴν Ὀμοσπονδικὴν Δημοκρατίαν δὲν ἐτήρησαν τὰ συμπεφωνημένα χρονικὰ ὅρια παραδόσεως. Δεδομένου ὅτι τὰ σῦκα ἐν Γερμανίᾳ ἀποτελοῦν εἶδος καταναλισκόμενον ἰδίως κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, σαφὲς καθίσταται πόσον ἡ τήρησις τῶν προθεσμίων κατὰ τὴν φόρτωσιν εἶναι ἀναγκαῖα. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῆ, ἂν ὑφίσταται ἡ δυνατότης νὰ θεθοῦν κατὰ προτεραιότητα, διαρκούσης τῆς κυρίας ἐξαγωγικῆς περιόδου, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐξαγωγέων σῦκων ἐν Ἑλλάδι μέσα μεταφορᾶς, διὰ νὰ εἶναι δυνατόν νὰ τηρῶνται αἱ προθεσμιαὶ παραδόσεως.